

et antal andre selskaber har dog anvendt metoden ved værdiansættelse af aktier eller anparter i datterselskaber.

Den foreslåede bestemmelse i § 40 svarer stort set til indholdet af direktivets art. 59. I overensstemmelse med forslaget § 1 kan metoden anvendes ved værdiansættelse af kapitalinteresser i dattervirksomheder. Reglerne gælder såvel for aktier og anparter som for kapitalandele i virksomheder med en anden selskabsform end aktie- og anpartselskaber, f. eks. interessentskaber.

Er et selskab først begyndt at anvende metoden, kan det ikke ophøre hermed, blot fordi dattervirksomhedens resultat er negativt. I det omfang moderselskabets hæftelse for dattervirksomhedens gæld er begrænset til den indskudte kapital, bør en nedskrivning dog ikke umiddelbart føres videre end til den situation, hvor værdiansættelsen bliver nul. Det kan være vildledende at udgiftsføre dattervirksomhedens tab yderligere i moderselskabets regnskab. Omvendt kan et moderselskabs hæftelse, f. eks. ved kaution for en gældspost hvilende på en dattervirksomhed indebære en forpligtelse til at foretage en hensættelse i moderselskabets regnskab.

Bestemmelsen i § 40 skal ses som en specialregel i forhold til forslaget § 30, både hvad angår medtagelse i resultatopgørelsen af dattervirksomhedens resultat, og hvad angår det manglende krav om optagelse af en opskrivningsfond, der ikke kan anvendes til dækning af underskud. Forøges dattervirksomhedens egenkapital imidlertid uden virkning for resultatopgørelsen, f. eks. som følge af opskrivning af anlægsaktiver efter bestemmelserne i § 30, skal en tilsvarende opskrivning i moderselskabets årsregnskab af kapitalinteresserne i dattervirksomheden, for derved at afspejle den forøgede regnskabsmæssige indre værdi, ske under iagttagelse af reglerne i § 30. Bestemmelsen hindrer ikke, at kapitalinteresserne i dattervirksomheder værdiansættes efter reglerne i § 30 som alternativ til § 40.

Værdiansættelse efter § 40 må respektere de almindelige principper for værdiansættelse i § 26, herunder forsigtighedsprincippet, f. eks. hvor det ikke er muligt at hjemtage overskud fra udenlandske dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse foreskriver udover direktivets umiddelbare krav, at det oplyses, for hvilke virksomheders kapitalinteresser metoden anvendes, og hvorvidt disse virksomheders resultat og egenkapital er væsentligt påvirket af anvendelse af værdiansættelsesmetoder, der er forskellige fra moderselskabets metoder. Manglende oplysninger herom vil, hvor der er tale om væsentlige forskelle,

være egnet til at forvanske billedet af moderselskabets økonomiske forhold og vildlede regnskabslæseren.

Der er ikke foreslået nogen særskilt overgangsbestemmelse for § 40. Værdiansættelsen må analogt med forslaget § 66, stk. 2, tage sit udgangspunkt i det årsregnskab, der er aflagt umiddelbart forinden det første årsregnskab, der skal aflægges efter dette lovforslag. Ønskes kapitalinteresser opskrevet på anden måde end nævnt i § 40, må dette ske i overensstemmelse med § 30.

Til § 41

Direktivets art. 43 indeholder en række mindstekrav til indholdet af noterne til årsregnskabet. Den foreslåede bestemmelse i § 41 er en indledningsbestemmelse, hvoraf det fremgår, at det står selskaberne frit i stedet for i noterne at give de krævede oplysninger i balancen eller resultatopgørelsen – indenfor linjen – eller som en bemærkning i umiddelbar tilknytning til den pågældende post.

AL § 105 indeholder i indledningen en tilsvarende bestemmelse.

Til § 42

Direktivets art. 43, stk. 1, nr. 1, kræver, at der i noterne til årsregnskabet gives oplysning om de værdiansættelses- samt af- og nedskrivningsmetoder, der er benyttet for de forskellige poster. Er der således foretaget opskrivning af poster, skal det benyttede vurderingsgrundlag oplyses. Bestemmelsen, der allerede er benyttet i praksis, er ikke indeholdt i AL.

Det er ligeledes en ny bestemmelse, når direktivet kræver, at grundlaget for omregning af poster i fremmed valuta skal anføres. I almindelighed vil det være tilstrækkeligt at oplyse om, hvorvidt valutakurserne på balancetidspunktet eller et andet grundlag er benyttet.

Til § 43

Direktivets art. 43, stk. 1, nr. 2, bestemmer, at der i noterne skal gives oplysning om de virksomheder, i hvilke selskabet har en vis procentdel af kapitalen. Procentdelen kan i lighed med bestemmelsen i artikel 17 om kapitalinteresser ikke af medlemsstaterne fastsættes til over 20. Der skal oplyses om navn, hjemsted, størrelsen af kapitalandelen samt den pågældende virksomheds egenkapital og resultat i henhold til det senest godkendte årsregnskab. Oplysninger kan dog undlades, såfremt de kun vil være af ubetydelig værdi